

**“Trăiți ca oamenii liberi,  
dar nu ca și cum ați avea  
libertatea drept  
acoperământ al răutății, ci  
ca slujitori ai lui  
Dumnezeu” (1 Petru 2:9)**

## **Parohia ortodoxă română “Sfântul Dumitru” (New York City) Buletin parohial**

**Nr. 40 / 2024 Buletin trimestrial**

### **Împărăția lui Dumnezeu și identitatea de gen**

Din start aș dori să spun că o expunere despre Împărăția lui Dumnezeu este foarte adâncă și amplă. Totuși, de ce o dezvoltăm în spațiul atât de restrâns al unui articol? Întrucât aș dori să semnalizez fie și un singur aspect specific, și anume absența genului făpturii omenești în cadrul Împărăției. Această precizare este oportună în contextul tendințelor moderniste de anulare a distincției genurilor, nu doar conceptual, ci mai ales printr-un invaziv atac asupra vieții cotidiene a persoanei umane, cu scopul direct sau mai voalat mărturisit de a promova păcatele împotriva firii.

Așadar, potrivit Evangheliei, Împărăția lui Dumnezeu este locul unde oamenii „nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi precum îngerii lui Dumnezeu”, trupul mistic al lui Hristos, în care, spune Apostolul Pavel: „Nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus”.

Această caracteristică a Împărăției, ținta finală a existenței omului, este descoperită de Mântuitorul lumii și comentată de Sfinții Părinți, fiind esențială pentru oricine dorește să înțeleagă problema deosebirii, respectiv a identității de gen din perspectivă creștină, fiind în fapt revelarea funcționării ontologiei omului de la creație și până în spațiul veșniciei.

Părinții văd o clară iconomie a lucrurilor în ceea ce privește idealul de viață creștin; dacă în perioada Vechiului Testament căsătoria era principala formă de viețuire virtuoasă, iar în paralel erau condamnate adulterul și păcatele împotriva firii, în Noul Testament, pe lângă așezământul căsătoriei, după pilda Mântuitorului, apare viețuirea în feciorie, superioară căsătoriei, și ca anticipare a Împărăției, așa cum consemnează Metodiul al Olimpului în lucrarea Banchetul: „Așa se face că unii au ales viața de familie, iar alții fecioria, viața scutită de plăceri, care duce trupul în starea îngerească, în care nimeni «nu se însoară, nici nu se mărită» [...] Pentru că, deși se află încă pe această lume, fecioarele par că nu mai fac parte din ea, cugetul și elanul dorinței lor le-au dus deja în adunarea celor de sus. Aceasta, datorită faptului că aripile fecioriei duc în mod firesc spre cer și nu spre pământ, duc spre eterul pur și în vecinătatea îngerilor”.

Iar Sfântul Grigorie Palama, în Epistola Către Xenia monahia, sintetizează astfel tradiția Bisericii: „De aceea, toți cei ce din tinerețea lor s-a întâmplat să-l aibă pe Dumnezeu milostiv au privit către acea viață cu o privire mai ascuțită a minții și s-au făcut doritori ai bunătăților aceleia și se depărtează după cuviință de căsătorie, precum zice Domnul, «la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi

precum îngerii lui Dumnezeu». Așadar, cel ce dorește să fie ca un înger al lui Dumnezeu, și aici se face pe sine, în chip drept, să fie mai presus de împreunarea trupească, precum fiii acelei învieri”.

Există așadar concepția, dovedită cu totul în viața sfinților, potrivit căreia prin necăsătorie cel feciorelnic săvârșește o silire și o depășire a firii ca anticipare a stării omului din Împărăția lui Dumnezeu, unde în nici un fel nu vor exista relații sexuale, întrucât cei mântuiți vor fi asemenea cu îngerii.

Pentru aceasta, din perspectivă ortodoxă, concepția modernistă a identității de gen nu reprezintă nicidecum promovarea unui ideal uman văzut ca reflex sau echivalent pământesc al desăvârșirii Împărăției, de fapt a nici unui fel de desăvârșire, ci o scufundare definitivă în iraționalitatea materiei și a păcatului, o degenerare ontologică întâlnită numai în arsa Sodomă. Avem de-a face, prin urmare, cu o inversare a stării de desăvârșire specifică Împărăției lui Dumnezeu, generată de anularea ordinii Duhului printr-o tot mai adâncă „înlumire”, ce tinde să definească omul exclusiv ca sarx - carne. Nu regăsim aici, ca în viziunea creștină, o depășire calitativă a genului, prin conformarea după chipul unui prototip desăvârșit, ci o pură satanizare a conceptului de perfecțiune umană – dacă admitem că etimologia ebraică a lui satan înseamnă invers. Astfel, concepția modernă asupra identității de gen depășește în stricăciune marxismul dialectic, care pornea de la premisa inexistenței lui Dumnezeu, prin a așeza la temelia demersului său chiar absența rațiunii omului (organul apt să sesizeze ordinea firească a lumii), din a cărui integritate nu mai rămâne decât o simplă carne pe care sunt grefate afecte și instincte, necesare, totuși, pentru a mișca această oarbă carne.

(Autor: Nicușor Deciu. Articol preluat in din Ziarul Lumina: <https://ziarullumina.ro/opinii/repere-si-idei/imparatia-lui-dumnezeu-si-identitatea-de-gen-102760.html>)

\*\*\*\*\*

## **Neomarxismul cultural – o antropologie anti-creștină**

Observăm astăzi o antagonizare din ce în ce mai mare a societății. Ies la suprafața o serie de elemente anti-creștine, tot mai accentuate. Ne simțim, de cele mai multe ori, bulversați de virulența lor. Ne întrebăm: De unde atâta violență a limbajului? Cum s-a născut? Cum proliferază ea? De ce capătă tot mai mult aspectul unui program bine organizat? E ceva întâmplător sau asistăm la renașterea unor vechi ideologii? În încercarea de a oferi un răspuns am putea spune că asistăm la propagarea unui avatar al marxismului clasic, numit neomarxism cultural sau sexomarxism. Acesta este o combinație între teoria marxistă și cea freudiană. Această ideologie pare a se răspândi intens în America, Franța și multe alte țări, în forme și proporții diferite. Ea propune, așa cum o făcea și marxism-leninismul, apariția unui „om nou”, total dezinhibat, eliberat de toate tabuurile.

Pentru a ne lămuri asupra ideologiei în discuție avem nevoie de câteva repere istorice. Atunci când vorbim despre neomarxismul cultural, suntem obligați să facem referire la

Școala de la Frankfurt. Aceasta a fost înființată de către filosoful marxist Georg Lukacs, de origine maghiară, prin 1923. Școala a dezvoltat conceptul de „corectitudine politică”. Alți reprezentanți ai Școlii de la Frankfurt au fost: Antonio Gramsci în Italia, Max Horkheimer, Theodor Adorno, Eric Fromm, Wilhelm Reich, Herber Marcuse și alții. Școala și reprezentatii ei s-au mutat în Statele Unite ale Americii în 1934, cu ajutorul Universității Columbia.

Ideologic vorbind, reprezentatii neomarxismului cultural și-au pus întrebarea cine ar putea înlocui clasa muncitoare, ca agent al revoluției, din marxismul clasic. Răspunsul a venit de la principalul ideolog al curentului, de la Herbert Marcuse, care considera că o coaliție de studenți, oameni de culoare, susținători ai mișcării feministe, membrii ai minorităților sexuale, cei care, de altfel, au constituit nucleul revoluției sexuale din anii '60. Dacă acest curent ar fi propus doar drepturi pentru anumite minorități defavorizate, discriminate, cred că majoritatea nu ar fi stat împotriva și printr-o negociere reală se putea identifica o zonă a rezonabilului. Însă, ideologia nu urmărea doar niște drepturi, cum ar fi cazul persoanelor de culoare, ci urmărea realizarea unei revoluții care să reconfigureze întreaga realitate. Această reconfigurare a realității urma să fie făcută prin dezinhibarea totală a oricărei forme de sexualitate, pentru că, potrivit teoriei lui Freud, cultura occidentală este una represivă. Efectele unui asemenea curent de gândire se pot vedea mai ales în zilele noastre.

Herbert Marcuse realizează în lucrarea sa *Eros și civilizație* o interpretare a filosofiei lui Freud. Ideile formulate în această lucrare au fost mai întâi prezentate într-o serie de conferințe la Washington School of Psychiatry, în 1950-1951. În acest sens, Marcuse va susține necesitatea diminuării controlului social asupra instinctelor sexuale, ceea ce „ar suprima canalizarea sexualității în reproducerea monogamă și tabuurile împotriva perversiunilor”[1]. Acesta urmărea transformarea corpului uman într-un simplu obiect sau instrument al plăcerilor. „Omul nou”, propus de acest ideolog, este redus la pulsunile sale trușesti, este redus la el însuși, fără cer, fără veșnicie, fără transcendență. Marcuse vorbește despre o „renaștere a sexualității polimorfe”[2], adică un om redus la propriile instincte, ceea ce ar implica, în opinia sa, „o dezintegrare a instituțiilor”[3], care au clădit civilizația occidentală.

După cum putem vedea, neomarxismul cultural propune o răsturnare a culturii și civilizației occidentale, implicit a principiilor creștine. Prin urmare, asistăm la promovarea unei antropologii anti-creștine. Dacă Sfântul Maxim Mărturisitorul ne propune, în baza Revelației creștine, o spiritualizare a simțurilor; ne propune parcurgerea unui urcuș duhovnicesc de purificare, până la îndumnezeirea omului, ideologia neomarxistă ne propune un om redus la simțuri. În siajul celor afirmate de Sfântul Maxim, părintele Stăniloae consideră necesară purificarea, pentru că pe de o parte „patima este un produs al voinței de suveranitate egocentrică; pe de alta este o forță care-l coboară pe om la starea unui obiect purtat încoace și încolo fără voia lui”[4]. Patima induce pasivitate, lipsă de voință și anulează libertatea.

Părintele Stăniloae și fenomenologul francez Jean-Luc Marion vorbesc despre o

erotizare a trupului în cadrul jurământului de fidelitate, adică în cadrul familiei și în limitele normalității. Marion spune că „fidelitatea caută nimic mai puțin decât veșnicia”, iar „a iubi în mod provizoriu e un nonsens, o contradicție în termeni”[5]. Ambii gânditori fac distincția între trup și corp. Trupul, potrivit Revelației, este chemat să devină templu al Duhului Sfânt[6]. Iar părintele Stăniloae subliniază legătura intimă dintre suflet și trup, atunci când vorbește despre „un spirit întrupat, ca spirit cu ramificările lui în trup sau ca trup cu rădăcini în spirit”[7].

Din aceste considerații putem surprinde antagonismul ideologiei neomarxiste în raport cu valorile creștine, încât avem în față propunerea de a reduce omul la el însuși, ca și cum spiritul nu ar exista, sau dimpotrivă putem să asumăm crucea mărturisirii adevărului Întrupat, suportând toate consecințele lumii actuale, care dorește să reintroducă realitatea în cadrele strâmte ale ideologicului. Deci caută a „produce o lume dintr-odată conformă exigențelor discursului. Altfel spus ea pretinde să raționalizeze ceea ce este, pornind de la ceea ce trebuie să fie”[8]. După două ideologii care au făcut ravagii în secolul al XX-lea, asistăm la o nouă tendință de a ni se rescrie și reconfigura realitatea, prin negarea antropologiei creștine care a stat la baza culturii și civilizației occidentale. Ni se propune un „om nou”, cufundat în simțualitate. Cu toate acestea, îndemnul Mântuitorul Hristos ne spune: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!”.

---

[1] Herbert Marcuse, *Eros & Civilizație. O cercetare filosofică asupra lui Freud*, Traducere din limba engleză, Cătălina și Louis Ulrich, Editura Trei, p. 187.

[2] *Ibidem*, p. 188.

[3] *Ibidem*, p. 189.

[4] Dumitru Stăniloae, *Ascetica și Mistica Ortodoxă*, Vol. 1, Editura Deisis, Mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul, Alba Iulia, 1993, p.

[5] Jean-Luc Marion, *Fenomenul erosului, Șase meditații*, Traducere Maria Cornelia și Ioan I. Ică jr., Deisis, Sibiu, 2014, p. 248.

[6] I Corinteni 6, 19.

[7] Dumitru Stăniloae, *Teologie Dogmatică Ortodoxă*, Vol. 1, Ediția a II-a, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1996, p. 258.

[8] Jean-Luc Marion, *Prolegomene la caritate*, Traducere Marius Boldor, Editura Galaxia Gutenberg, p. 47.

(Autor: Pr. Daniel Isai. Articol preluat de pe site-ul <https://doxologia.ro/neomarxismul-cultural-o-antropologie-anti-crestina>)

\*\*\*\*\*

## Cutia poștală a Sfântului Ioan Maximovici

Este o mare onoare să ai corespondență cu un sfânt. Aceasta a fost una dintre cele mai mari bucurii a păstorilor Sfântului Ioan, în timpul vieții sale: cu câtă fidelitate el trimitea fiilor săi duhovnicești o felicitare de ziua numelui, plină de binecuvântări și

încurajare! Au existat situații când fii săi duhovnicești au primit răspuns în aceeași zi la corespondența adresată sfântului, numai ca să le descopere faptul că scrisoarea sa conținea deja răspuns întrebărilor și îngrijorărilor!

După adormirea sa în vara anului 1966, Sfântul Ioan a fost așezat într-un mormânt dintr-o capelă, direct sub altarul principal al noii Catedralei. La scurt timp după aceasta, el a apărut în vis fiicei sale duhovnicești, Maria Shakhmatov (conducătoarea Orfelinatului „Sfântul Tihon de Zadonsk”) și a zis: „Spune oamenilor: Chiar dacă am murit, sunt viu!”. Creștinii au crezut aceste cuvinte și au continuat să scrie Sfântului Ioan pentru a-i cere ajutorul, punând scrisorile lor sub mitra sa, care a fost așezată la capul sfântului lângă raclă. Aceasta a fost ca și cum mitra sfântului a devenit noua casuță poștală prin care scrisorile erau trimise direct în Rai.

La proclamarea canonizării în 1994, moaștele Sfântului Ioan au fost așezate într-o raclă ornamentată, în naosul noii Catedrale. Trupul său odihnește într-o raclă sculptată, plasată separat, deasupra unei baze din lemn. Spațiul dintre cele două piese a devenit „locul de expediere” a scrisorilor. Vizitând noua Catedrală, oricine poate vedea o mulțime de scrisori, pomelnice pentru vii sau adormiți, care umplu acel spațiu. Clericii slujitori la noua Catedrală citesc toate aceste nume înaintea Sfântului Ioan, la toate rugăciunile, cerând mijlocirea sa.

Cu câțiva ani în urmă, doi pelerini din Australia au venit la noua Catedrală. Unul a pus scrisori și pomelnice sub racla sfântului. Celălalt a văzut aceasta și a avut gânduri cinice, cum ar fi: „Oh, el nu mai citește toate acestea!”.

În noaptea ce a urmat, Sfântul Ioan a apărut acestei persoane în vis. El s-a apropiat de ea fără să o binecuvinteze și deodată i-a spus: „Vreau să știi că eu citesc toate numele”. Apoi, el a plecat încet, fără să-i dea binecuvântare, făcându-se nevăzut. În dimineața ce a urmat, pelerinii s-au întors la sfintele moaște. Persoana cu gânduri cinice acum scria liste de nume și o scrisoare către Sfântul Ioan, plină de entuziasm.

Ce privilegiu extraordinar să poți scrie o scrisoare și să poți trimite nume pentru rugăciune unui sfânt al zilelor noastre! El ne-a asigurat că fiecare nume este prețios pentru el. Noi pur și simplu trebuie să-i scriem cu credință, încrezându-ne în dorința



puternică a sfântului de a ne ajuta. Să ne grăbim să-i scriem lui Vlădica Ioan, cel care a răspuns – și într-adevăr continuă să răspundă – miilor de scrisori de la credincioși din întreaga lume, mijlocind înaintea Domnului cu mare stăruință și dragoste.

(Bishop James Corazza—San Francisco, Articol din revista *Spiritual Spring*, 2.2. 2014, The Journal of the Western American Diocese, ROCOR)

\*\*\*\*\*

## **Pildă de folos** **„Pilda cu baba și musafirii nepoftiți”**

O babă credincioasă a luat îndrăzneală la Dumnezeu, iar când a ajuns în fața icoanei Mântuitorului, a zis așa: *Doamne, dacă cu adevărat m-ai iubit vreodată, dă-mi un semn. Și Hristos i-a zis, din icoană, atât: Te-am iubit, te iubesc, te apreciez, cere-mi o dorință să ți-o îndeplinesc.*

A stat baba și s-a gândit așa, speriată, dar deodată și-a revenit și a zis așa: *Doamne, vreau să mănânci o dată cu mine la masă, când vrei Tu. I-a răspuns: Voi vrea sâmbătă, între ora 12 și 8 seara, nu știu ora exactă când vin, dar voi trece.*

S-a pregătit, bineînțeles, bătrâna; și-a adunat toate prietenele, toate colegele și creștinele pe care le avea ea, și-a pregătit tacâmurile de aur, porțelanurile scumpe, mesele delicate, că venea Domnul Hristos la masă.

Pe la ora 1, când stăteau ei la masă și așteptau venirea lui Hristos, aude bocănind în ușă. Cel care bătea, a zis: *Sunt un biet om sărac, de 3 zile nu am mâncat nimic. Dă-mi și mie o pâine și ceva cald, ca sunt rupt în două de foame.*

Femeia i-a răspuns: *Pleacă de aici, am musafiri, ești nebun? Dădaco, dă drumul la câine să nu mai intre ăștia în ogradă, așa ca nesimțiii.*

La o oră, iar aude bocănind în ușă. Cel care bătea, a zis: *Sunt un biet copil orfan, mi-i foame, mi-i frig, mi-i sete, sunt bolnav, dă-mi și mie ceva: o haină, un bănuț, o mâncare și ea așa a răspuns: Pleacă, omule, nu înțelegi că am musafiri? De ce dați drumul la toți sărăntocii ăștia?*

Peste o oră, iar se aude bătând la ușă un sărac olog. Și până seara pe la 8 au mai bătut vreo 3-4. S-a supărat femeia și a zis să nu mai lase pe nimeni să intre, ca să vină Hristos.

La ora 8, vede că nu a venit nimeni, se duce în fața icoanei și zice: *Doamne, te-am așteptat cu atâta dragoste toată ziua și totuși ai uitat de mine. Îmi pare rău, nu m-ai înțeles niciodată. Și i s-a răspuns: De câte ori am venit la tine, întotdeauna ți-a fost rușine de mine și nu m-ai primit în niciun fel: sărac nu ți-am plăcut, flămând nu ți-am plăcut, bolnav nu ți-am plăcut... cum trebuia să vin, ca să te conving că sunt Eu?*

Femeia a zis că nici prin cap nu i-a venit că acela fusese modul în care El venise la dânsa. Iar Hristos a adăugat: *Întrucât nu ați făcut celor mai mici, mie nu mi-ați făcut.*

\*\*\*\*\*

## DIN VIAȚA PAROHIEI

### **Botezuri**

Sophia Katherine, fiica lui Jennifer Ng și Vasile Vasu

### **Cununii**

George Cosmin Răchițan & Roxana Socol

### **Înmormântări**

Valentin Grabovan

### **Parastase și pomeniri**

Dr. Gheorghe și Dr. Camelia Ganea parastas pentru mama Teodora.

Eugenia Gabrovan, parastas pentru soțul Valentin și cei adormiți din familie.

John & Simona Bindela, Olimpia & Mihai Bajdechi, parastas pentru Andrei Bindela.

Dr. Luminița & Dr. Cristian Harghel, parastas pentru tata și cei adormiți din familie.

Sanda Bogdan & fam., parastas pentru mama Aurelia și cei adormiți din familie.

Dr. Daniel & Alina Manea, parastas pentru mama Gherghina și cei adormiți din familie.

Marilena Albulescu, parastas pentru soțul Petru și cei adormiți din familie.

Cristian și Luminița Culețu, parastas pentru fiul Filip.

Ratia Culețu, pomenire pentru cei adormiți din familie.

\*\*\*\*\*

### **Situația financiară Ianuarie—Iunie 2024**

Venituri: **100,584\$**

Cheltuieli totale: **95,038.56\$**

---

Profit: **5,545.44\$**

\*\*\*\*\*

### **Alese mulțumiri se cuvin celor care au donat mesele din lunile Aprilie, Mai și Iunie:**

- \* (Florii) Ratia Culețu cu familia;
- \* (Sfinții Constantin & Elena - hramul Reuniunii de Doamne) Rodica Petrișor, Violeta & Hristu Șunda, Carmen & Cosmin Fenghea, Luminița & Cristian Culețu;
- \* (Sfinții Petru & Pavel) Marilena Albulescu.

**Mulțumim celor care au contribuit la mesele festive:** Dr. Florin Șchiopu (pâine), Corina & Adrian Moraru (tortul pentru Sf. Ap.), Bogdan & Svetlana Chintea (vinul), Rodica Petrișor (florile de la mese).

### **Mulțumim tuturor celor care au făcut donații în produse pentru Florii și Paști:**

- \* Olimpia & Cătălin Manole, dimpreună cu copiii Izabela și Christopher; Tudor & Carmen Nastu: crucile din frunze de palmier la Florii, mielul din noaptea învierii, salata de beouf și alte produse pentru agapa din noaptea Învierii (în memoria Dianei);

- \* *Lumânări preoți* – Violeta Șunda & Rodica Petrișor;
- \* *Vinul pentru Sfintele Paști* - Stela Mila, Măriuca Brâncoveanu;
- \* *Pâinea pentru Sfintele Paști* – Giorgiana Nastu & Anca Stanciu;
- \* *Coroana pentru Sfânta Cruce* – Luminița & Cristian Culețu;
- \* *Florile pentru biserică* – Stefan Adam, Luminita Culetu, Mariana Șoitu, Anca Stanciu, Dr. Florin Șchiopu, Viorel Popescu, Stela Mila;
- \* *Paharele pentru Sfintele Paști* – Mariana Soitu.

#### **Donații de obiecte bisericesti**

- \* *Evanghelia & Molitvelnic*, cărți pentru pangar – Violeta și Hristu Șunda
- \* *Candele pentru iconostas și altar* – Elisabeta Mila, Stela Mila, Luminița Culețu, Carmen Fenghea, Mariana Vasu, Rodica Chiacu, Rodica Petrișor, Mariana Șoitu, Florentina Anghel
- \* *Floor vigil lamp*: Rodica Petrisor, Rodica Chiacu, Mariana & Marilis Soitu

**Alese mulțumiri lui Nicoleta și Marian Radu pentru crearea și donarea felicitărilor de Paști.**

\*\*\*\*\*

**Vă reamintim că membria (cotizatia) la parohie este 250\$/an pentru persoanele care lucrează și 150\$/an pentru pensionari și studenți.**

**Mulțumim tuturor pentru donațiile și ajutorul dat parohiei.**

